

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Josip vitez Waser,

bivši predsednik pri c. kr. višjem deželnem sodišču v Gradcu, je bil svoje dni jeden najhujših naših nasprotnikov. Če bi bilo šlo po njegovi volji, bi se slovenska besedica pred sodiščem niti spregovoriti, ni zapisati ne bi bila smela. Vseled njegovega vpliva se je svoje dni kasirala slovenska pravda, dasi se je že bila izdala pravomočna sodba, in da si se je temeljem te sodbe že vodila izvršba. In radi slovenske besede se je v izvršbenem postopanju uničila pravomočna sodba, in vse to zategadelj, ker je tako hotel Josip vitez Waser, kojemu se, kakor znano, nadsodni votantje niso upali nikdar oponirati, kadar je bil gospod predsednik nervozen. Gospod vitez Waser pa je bil vsak dan nervozen! Sedaj, ko mora resati tudi nadsodnim predsednikom grenki kruh penzije, pa se je vitez Waserju ohladila duša, in ko ne zapoveduje več v sredi boja, postal je bolj pravičen nasproti jezikovnim zahtevam slovenskega naroda. Od nekdanj je pripadal mej najodličnejše sodrudiške pravniškega glasila „Gerichtshalle“, in tudi sedaj, v pokoju, še ni odložil peresa iz rok. Nam Slovencem pa je posebno pomenljiv članek, kojega je vitez Waser v zadnji dobi objavil v zgorej navedenem pravniškem listu. Prizna se v tem članku, da se v kazenski pravdi nikakor ne more v stran potisniti jezik strank in prizna se tudi, da je varnost in gotovost kazenske pravde zajamčena le takrat, če se jeziku strank v kazenskih zadevah ne stavljajo nikake ovire. S tem je bivši nadsodni predsednik obsodil jedenkrat za vselej vse tiste preiskalne sodnike, kojih je še obilo po Štajerskem, Primorskem, Koroškem in nekoliko tudi po Kranjskem, ki s kazenskimi strankami, če tudi niso zmožne nemškega jezika, napravljajo nemške zapisnike, s kojih se potem nikdar ne pridobi tisti pravi in resnični vtis, kojega je napravljala izpoved stranke same.

Gospod vitez Waser se naravnost izreče za to, da mora kazenski sodnik vešč biti jezika, v kojem se kazensko razpravlja, in kojega govoré priče in stranke. Posebno pa naglašja, da morajo ta jezik umeti tudi porotniki, ter načeloma izreka, da se ima — če porotniki v tem oziru ne zadoščajo, — potem uradne delegacije preskrbeti,

da pride dotična zadeva pred porotnike, kojim jezik ovir napravljaj ne bode. Po tem načelu, ki je sedaj zastopano po taki avtoriteti kot je gospod vitez Waser, imajo Slovenci v Gorici, če jih vrže nemila usoda pred laške porotnike, pravico zahtevati, da se uradnim potom deleguje drugo porotno sodišče, kjer je vsaj toliko slovenskih porotnikov, da se lahko izžreba slovenska porotna klop. Prav zelo smo hvaležni vitez Waserju, da je spravil to pereče vprašanje v razgovor, in radovedni smo, kako se bo obnašal kasacijski dvor, če mu bode pri ti ali oni priliki razsoditi o zahtevi po delegaciji, koja se ima po mnenji viteza Waserja uradnim potom dognati. Stvar je tako važna, da hočemo o nji v kratkem še nekoliko spregovoriti.

## Sodne razmere na Slovenskem.

V poslanski zbornici je poslanec g. dr. Lavo-slav Gregorec dré 23. maja govoril:

(Dalje)

Preidem k vprašanju o tiskovinah. Kakor sem že rekel, je pravosodno ministerstvo l. 1862. ukazalo višjesodnima predsedstvom v Gradcu in v Trstu, naj se naročijo slovenske tiskovine. V tem oziru pa se doslej vsaj na Štajerskem in na Koroškem ni skoro nič storilo. Določene tiskovine se ali niso naročile, ali se niso rabile, ali pa so se porabile in nič več naročile.

L. 1885. sem postal župnikom in sem na dotičnem mestu našel dvojezičnih tiskovin za zglaševanja o smrti faranov, kakeršna zglaševanja mora vsak župnik koncem vsakega meseca poslati dotičnemu okrajnemu sodišču.

L. 1890. sem porabil dotične tiskovine in sem trikrat pisмено prosil okr. sodišče v Celji, naj mi pošlje dvojezičnih tiskovin. Zaman. Slovenskih tiskovin ni bilo dobiti. Dobil sem novonatisnene nemške tiskovine, vselej precej mnogo. To je dokaz, da se pri okr. sodišči v Celji ukaz pravosodnega ministerstva iz l. 1882. zaničuje in nalašč ne izvršuje, ker se neče, da bi mi bili te dobrote deležni. Sedanji pravosodni minister je l. 1889. izdal naredbo glede dvojezičnih uradnih napisov in pečatov. Ta naredba z dne 10. januarja 1889., št. 21.599 ex 1888. do-

loča, da je pri tistih okrajnih sodiščih, ki morajo po veljavnih naredbah slovenski uradovati, napraviti dvojezične napise in pečate, kadar se sedanji nadomeste. Vzlic vsem prošnjam in pritožbam pa se te nadomestitve ne izvrše. Okrajni zastop Šmarijski je za to že dvakrat pri pravosodnem ministerstvu prošil — zastoj.

Pravosodno ministerstvo je vselej odgovorilo, „da so se izdali ukazi“. Mogoče, da se je kaj ukazalo, ali pomagalo ni to nič. Stara pohabljen uradna tabla visi še vedno na svojem mestu. To je pravi škandal. Cesarskega orla že ni spoznati, podoben je pohabljenemu rudečemu petelinu sv. Petra. (Veslost.) Naj še pristavim: Tako se ravna v okraju, kjer prebiva poleg 18.000 Slovencev le 45 takozvanih talmi-Nemcev, namreč ponemčenih Slovencev. Sicer pa ni pri okrožnem sodišču v Celji nič bolje. Tam je tudi uradna tabla stara in pohabljen, ali napis je samo nemšk. Da imajo pri tem okrožnem sodišču čas.h Slovenci opraviti ali narobe, to je spoznati le po izvestnih svarilnih napisih na hodnikih, kakor: Tukaj kaditi je prepovedano.

Naprošen sem bil, da spregovorim nekoliko besed o konfiskacijski praksi pri okrožnem sodišču. To bo nekaj za mojega spodnještajerskega kolega g. dr. Foreggerja. (Veslost.) Tam v Celji izhaja nemšk lokalni list. Dr. Foregger se vedno imenuje kot njegov lastnik. Ta list se bavi pogostoma tudi z nami duhovniki, seveda ne na dobron način. (Veslost.) Kar bi nam moglo biti količkaj neprijetno, vse priobčuje. Mej drugim je tudi ponatisnil neki članek iz Celovških „Freie Stimmen“. V tem članku se graja neki duhovnik, ker je storil svojo dolžnost. Stori je to, kar delajo škofje, svaril je namreč vernike pred slabimi listi in jim priporočal dobre. To je vender po sebi umevno. To pa se mu je silno zamerilo in reklo se je, da je to politična agitacija, da je cerkev shajališče, prižnica pa agitacijski oder. To je očitno hujskajoč članek in zato je rečeni nemški list mislil, da ga mora ponatisniti. Državni pravdnik je pa list konfiskoval. Bila je to št. 2 z dne 7. januarja 1894. Urednik se je pritožil, okrožno sodišče ni potrdilo konfiskacije in isto tako tudi ne Graško višje deželno so-

## LISTEK.

### Fenička.

Povest.

Ruski spisal: G. P. Danilevskij. Poslovenil J. J. Kogej.

III.

(Konec.)

Nekega jutra je zbrala Fenička svoje malo premoženjice in preskrbela se z delom zaslužnega denarja; nesla svoje dete za nekoliko časa k svečeniku, poslovila se od svoje gospodinje in odpravila se na pot v ono mesto, kjer je bila v šoli, dogovorivši se z neko trgovsko družbo, katera se je namenila tja. Njena zadnja nada je bila, da se zateče še s čisto vestjo k svoji bivši voditeljici in jo naprosi, da bi jej dala pri zavodu s katerokoli službo časten košček kruha. Tako je prišla v mesto.

Bila je velika noč.

Preoblekla se je v čisto in belo mušelinasto obleko, pokrila se z robcem ter šla v pletenih rokavicah pod pristarsim solnčnikom z drugimi nadami in zaupanjem proti znanemu poslopju. Vrtar, stoječ na elegantnih stopnjicah, je ni spoznal.

— Je li doma Ana Karlovna?

— Doma, a ne sprejme nikogar.

— Povej, da je prišla bivša tukajšnja gojenka Basorska.

Vrtar jo je pregledal od nog do glave in šel poročat. Feničko so poklicali.

Toda, naj li nadaljujem? . . . Voditeljica, laskova, stroga in napihnena gosa, katera je neprestano sedela pri okrogli mizi pred divanom, dočim so se dele najboljše učenke tam-le nekoliko od daleč, ukvarjale se z delom in časih odgovarjale na njena vprašanja, sprejela je Feničko skrbeče-nežno. S pogledom je ukazala voditeljica ostalim deklicam, da naj odidejo, in njej ukazala sesti blizu nje.

— Vse je tako, vse tako, draga moja! — je govorila na prošnjo Basorske, katera se je držala sploh pristojno in ponosno: — jaz dobro čutim vaš položaj! Vi ste res dobro dokončali svoje nauke. Toda kaj hočem! Mi imamo posteljo na postelji, prostora nimajo ne učiteljice, ne učenke. Službe so pa vse zasedene. . .

— Ah, mami, sprejmite me kamorkoli, bodisi za hišnjo, za perico, ali . . .

Fenička ni še končala. Voditeljica je sedela s

povešenimi očmi, mečkala v rokah robec in bila vidno vznemirjena.

— Razven tega pa, — je začela zopet, — nočem vam skrivati, nočem vas žaliti, širile so se tu . . . take . . . govornice . . . veste, draga moja!

— Moj Bog, — dejala je Fenička in zakrila si obličje z rokami: — vsaj vi me preskrbite, pogrejte, zaščitite; saj sem vaša, sicer glada umrem. Sodil nas bode jeden B. g., ali sem jaz kriva; a vi me rešite, vzdignite; vaš glas zamaši drugim usta. Jaz pač nisem ubijalka, tatca, hudodelnica . . . Radi mojega otroka me zaščitite, mami!

Voditeljica je naglo vstala.

— Ne, ne, nikdar; to ni mogoče — ostavite me. — Fenička je vstala, obrisala oči, hotela še nekaj reči in molče šla skozi vrata . . .

Dobra voditeljica se je vrgla, takoj ko ni bilo več slišati njenih korakov, na kolena pred podobo božjo, — in gojenke so videle skozi vrata iz sosednje sobe, kako je goreče molila.

Mej tem se je pa vršil zdolaj pri izhodu drug prizor. Prišedši po stopnjicah blada, brezsolna, izmučena in jedva živa Fenička je srečala zavodovega ekonomo, bratranca voditeljice, vročerknega zaščitnika čistote podov, bliščobe pragov in durij, goreče

dišče. Da se v Gradci konfiskacija ni potrdila, temu se res čudim, ne čudim se pa, da se ni v Celji potrdila. In zakaj ne? Sedanji g. predsednik okrož. sodišča je bil nekdanj tam kot drž. pravdnik in svojega mišljenja glede duhovščine od takrat najbrž ni premenil. Kot drž. pravdnik nam je kazal malo simpatij, a toliko več antipatij. To lahko iz lastne skušnje rečem. Naprošen sem bil nekoč, naj pri drž. pravdniku v Celji prosimo odpomoči glede ekscesivnega pisanja izvestnih nemških lokalnih listov. Za odgovor se mi je reklo, da si lahko vsak duhovnik sam pomaga s tem, da toži. Tega ne bomo storili, pač pa se bomo vedno pritoževali, da se služabniki državnopriznane cerkve nezadostno varujejo.

Po dolgoletnih prizadevanjih smo Slovenci vendar dosegli, da se slovenska vloga več ne zavračajo, nego vzprejemajo. Ali pa se o teh slovenskih vlogah slovenski obravnava in sodi, to je drugo vprašanje. Pri nas na Štajerskem in na Koroškem ne. Čudovito je, kako bistroumni so sodni uradniki, kadar je iskati izgovorov in pretrez, da se umaknejo slovenskemu uradovanju.

Evo nekoliko vzgledov: Slovenska stranka toži in pride s svojim slovenskim advokatom, nasprotna stranka pride z nemškim advokatom, ki govori samo nemški. Vsa obravnava se potem vrši v nemškem jeziku in slovenska stranka dobi nemški odlok. Pri bagatelnem postopanju se godi tako le: Sodnik zapíše v zapisnik „Toženca ni bilo“. Te besede zadoščajo, da se pošlje slovenski stranki nemška odločba. Zasti nepravilno se nam zdi, da se pri slovenskih kazenskih ovadbah razpošiljajo nemške pozivnice (Čujte! Pošt. Vošnjak: Tudi v civilnih zadevah!) Tudi v civilnih zadevah. Če pride pri kaki kazenski stvari slovenska stranka prosit, naj se zaslisijo novi svedoki ali naj se jej dovoli odlog kazni, tako se te slovenske prošnje vedno le nemški rešujejo. Prav pogostoma se rabi zlasti v območji Celjskega okrožnega sodišča to-le sredstvo: Če pride slovenska stranka brez zastopnika, tako se naroči zastopanje kateremukoli sodnemu uradniku: Ta govori samo nemški in to zadošča povsem, da se razpravlja vse le nemški in da se slovenski stranki izda tudi le nemška sodba. (Čujte!) Ljudje so se pač pritoževali, ali pritožbe niso nič pomagale. Višjesodni predsednik vitez Waser je take pritožbe vedno zavrnil, zadnjikrat, hvala Bogu (Veselost), z odločbo z dne 7. oktobra 1891, števil. 10.481 s porogljivo pripomnjo, da stranki samonemško rešilo ni naredilo škode. Ali pravico je imela zahtevati odpomoči. (Veselost.) S tem se je bivši višjesodni predsednik od nas Slovencev poslovil, tudi mi se s tem od njega poslovimo.

Temu možu je bilo slovensko uradovanje zoperno. Zmatral je je za madež, katerega je skušal obvarovati višje dež. sodišče v Gradci. Zato je vse slovenske rekorze reševal samo nemški in naročil sodiščem prve instance, izdati slovenski stranki slovensk intimat. Na ta način je dvoje dosegel. Prvič mu ni bilo treba slovenski uradovati, drugič pa je s tem izdatno oviral slovensko uradovanje, ker slovenski sodni uradniki, kadar je bilo pričakovati rekurza, raje niso slovenski uradovali, da so se iznebili

svitlobe kljuk pri ključavnicah in pečéh ter sovražnika dobrega teka in dobrih želodcev. Feničko je sovražil vsakdar zato, ker je v višjem razredu podpihovala svoje omizje, pahaje od sebe juho, katera je d šala po loju, časih makaronov zos, v kateri se je nepričakovano zamešal šturek ali cela miš, in izdajaje za mleko neposnemljivo zmes moka, masla in vode. Spoznal jo je takoj in migom razvidel, da poset načelnice ni bil za to izpuščeno ptičico poseben dober. Vzdigal je naočnike na čelo, sklonil glavo nazaj, vprl nogo naprej in obrnivši se k Fenički je rekel:

— Vi, gospodična, bi si pač morali noge obrišati. Saj smo dovolj sitnostij imeli z vami v zavodu; a še sedaj kar prosto prihajate, se plazite tod in mažete naše preproge. Veste kaj, gospodična, to ni prav...

Ne da bi kaj videla, ne da bi slišala, šla je Fenička na kriljce. Tu se je ustavila in prišla za čelo. Glava je kakor gorela; oči so jej čudno blodile. V tem trenutku je pridirjal konj z vozom. „E gospodična je padla notri; izvlecite jo!“

Drugi dan je bilo natisneno v „Policijskih Vedomostih“: „Iz Fontanke so izvlekli telo neznane deklice, katera se je vrgla v vodo z Nikolajevskega mosta“...

jako nadležnega prelaganja. Da je bilo to postopanje Waserjevo nezakonito, je razvidno iz § 211. patenta z dne 3. maja 1853, št. 81. Po tem patentu mora biti vsaka sodna razsodba podpisana od voditelja sodišča in od jednega svetniškega tajnika. Po tem je bil le nemški original višjesodnega predsednika Waserja pravi original, stranki dostavljena slovenska intimacija pa le prevod brez vsake vrednosti. Da bi višjesodni predsednik tega ne bil vedel, tega Slovenci ne verujejo. Pač pa smejo misliti, da ga je tako osepila animoznost in sovraštvo do Slovanov. Ta višji sodnik je torej odstopil. Žal, da njegov duh še ni zapustil vseh sodnih poslopij. Zato pa tudi še ni izginila naša nezaupnost do sodnih oblastev. Mnogo je še sodnih uradnikov, ki še zdaj s slovenskimi strankami ne zaajo v slovenskem jeziku občeati. Slovenski sploh ne razumejo. Mnogo jih je, ki nas sovražijo, nas zančujejo, in nikdar se ne moremo iznebiti strahu, da nimamo opraviti z nepristranskimi služabniki pravice, ampak s političnimi nasprotniki.

Navedel bom za to nekoliko dokazov. Nemški lokalni list Celjski je pred kratkim psoval nekega slovenskega drž. poslanca. Prijatelji so poslanca silili, naj toži in poslanec se je po kratkem ugovarjanju udal. Sodnik je priznal psovko, v meni povsem nerazumni modrosti pa je menil, da si je mej psovko in poslančevim imenom misliti vejico (Veselost) potem pa da ni poslancu ta psovka nič mar. (Veselost) Tako se je tudi zgodilo. Urednik je v izvodu, kateri je bil soboj prinesel, s peresom napravil vejico in je bil oproščen, poslanec pa je imel plačati pravne troške. (Veselost) V takih razmerah trpé Slovenci raje krivico, kakor da bi iskali pravico pri takih sodnih oblastvih. (Konec prih.)

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. julija.

#### Mladočeška stranka.

Na shodu mladočeških državnih in deželnih poslancev, ki se je dne 14. t. m. vršil v Pragi, storjeni so bili glede programa, taktike in glede razmerja mej mladočeško stranko in mej drugimi strankami ti-le sklepi: 1.) Mladočeška stranka ostane nepremično pri svojem, v volilnih oklicih l. 1889. in 1891. določenem programu; 2.) Stranka sodi, da je program sedanje vlade kot načeloma nasproten češkemu narodu in se mu bo zategadelj zoperstavljala. Češki poslanci so opozicijska stranka in morajo vsled viadnega postopanja delati najodločnejšo parlamentarno opozicijo, dokler ni ustvarjen temelj za ugoditev češkim zahtevam; 3.) Tak temelj bi bil dan, ako bi vlada kaj storila, da se uveljavi drž. pravo, da se premene volilni redi in zajamči ravnopravnost s tem, da se uvede pri sodnih in upravnih oblastvih češčina kot notranji uradni jezik; 4.) Opozicija bodi odločna a dostojna in stvarna. Poslanci morajo biti solidarni in takisto tudi žurnalistika; 5.) Konsekventno, jednotno organizovano gibanje naroda naj podpira parlamentarno opozicijo; 6.) Parlamentarna taktika se ne krši, če poslanci, varujé svoje opozicijsko stališče, zahtevajo od vlade, da ugotovi gotovim kulturnim in materijelnim potrebam. Poslancem pristojna sodba, katere predloge je s političnega stališča pobijati, katere pa z ozirom na narod le stvarno soditi. Dovoljeno je stavljati predloge tudi pri stvareh, katere se načeloma odklanjajo; 7.) Opozicija ima dolžnost, delovati v tem smislu tudi v odeskih, referate pa je smeti prevzemati le če gre za češko stvar, ki se ni načeloma odklonila; 8.) Razprave v klubu imajo biti tajne in listi naj priobčujejo samo avtentična poročila; 9.) Avtonomne korporacije, društva in pristajši stranke imajo dolžnost, držati se teh načel in braniti narodove pravice, pri čemer jih mora ekskutivni odbor podpirati; 10.) Ljudsko stranko na Moravi je zmatrati za del mladočeške stranke s posebno deželno organizacijo; 11.) Mladočeška stranka bi češke konservativne stranke z narodnim in državnopravnim programom, stoječe na stališči opozicije, ne zmatrala za nevarno. Staročeške stranke pa ni moči zmatrati za tako stranko, ker ima samo namen, boriti se z Mladočehi in oslabilo opozicijsko gibanje narodovo; 12.) Ako bi se ustanovila češka klerikalna stranka, bi bila to nevarnost za narodni in kulturni napredek Čehov in zato je dolžnost stranke, da se zlorabi vere za politično agitacijo zoperstavlja; 13.) Mladočeška stranka je naklonjena vsakemu naprednemu gibanju v okviru nje programa in pod njenim vodstvom. Škodljivo pa bi bilo posebno stranko ustanoviti za rešitev kakega vprašanja, ki se da rešiti zunaj mladočeškega programa; 14.) Mladočehi bodo delali za socialne reforme, za splošno volilno pravico in za varstvo delavcev, ter mej delavci delovali na razširjenje narodne ideje, ne morejo se pa združiti z nobeno stranko, ki ni vzprejela njih programa; 15.) Parlamentarna koalicija je češkemu narodu sovražna, zato ni moči zvezati se z nobeno stranko, ki spada in

dekler spada h koaliciji. Iz taktičnih osirov v svrhu, da se premaga koalicija, pa je dovoljeno od slutaja do slutaja s to ali ono stranko stopiti v zvezo.

#### Trentinsko vprašanje.

Vlada je trentinskim Italijanom ponudila razdelitev deželnega odbora in deželnega šolskega sveta, če vstopijo zopet v deželni zbor. Glasilo Trentincev je to odklonilo in zahteva samostalnost in poseben trentinski deželni zbor. Z ozirom na to javlja „Vaterland“, da je cesar na svojem potovanju rekel posl. Dipauliju: Delitve Tirolske ne dovolim nikdar.

#### Hrvatski ban.

Neki madjarski list javlja, da je hrvatski ban grof Khuen hotel odstopiti, da pa ga je Wekerle dasi težko pregovoril, da ostane na svojem mestu.

#### Vnanje države.

##### Nemiri v Bolgarski.

Opozicijski, to so Stambulovu služeci listi, javljajo iz raznih krajev nemire. Vladni listi jih tajé. Istina je, da so v Trnovem kmetje napadli in porušili vilo Karagozov, katere lastnik je bil kabinetni šef za časa Stambulova. Rizen policijskega prefekta Lukanova je vlada dala zapreti še več drugih bivših sodnih uradnikov zaradi zločinov, storjenih po naročilu Stambulova.

##### Angleška.

Vodja angleških konservativcev lord Salisbury je gospodski zbornici predložil zakonski načrt glede na Angleškem bivajočih tujcev. V tem načrtu je marsikaka dobra misel, tendenca njegova pa je, utesniti sedaj veljavno asilno pravico, češ, da se mora Angleška varovati anarhistov. Vlada se je temu predlogu odločno zoperstavila, a gospodska zbornica ga je pri drugem čitanju le vzprejela. Pa če ga tudi pri tretjem čitanju vzprejme, vendar ni upanja, da bi obveljal, ker ga poslanska zbornica gotovo zavrne.

## Domače stvari.

— (V znamenji neresnice!) „Slovenec“ poroča: „Dne 12. t. m. je bila pri sodišču v Bistrici obravnava proti onim, ki so s škripijočimi elementi motili shod kat. pol. društva v Trnovem. Obsojeni so bili na štirinajst dni zopora; oni, ki so jih najeli, niso bili nič kaznovani. Zagovarjal jih je dr. Ivan Tavčar.“ — Ta „krščansko-katoliška laž“ naperjena je proti sedanjemu voditelju našega lista, dr. Ivanu Tavčarju. Namen njen je jasen! Pri sodišču v Ilirski Bistrici dne 12. julija omenjene kazenske razprave sploh ni bilo; pač pa je komisar okrajnega glavarstva postopal proti nekaterim gospodom v smislu znane cesarske naredbe z leta 1854. Ti pa so se sami zagovarjali in bili so res oproščeni. Dr. Tavčar imel je isti dan pri sodišči v Bistrici opraviti, pa le v neki pravdi radi motive posesti. V zadevo, ki je „Slovencu“ neljuba, pa se ni čisto nič vtikal, tudi ni bil od nikogar naprošen, da bi zagovarjal. To je resnica in drugega nič!

— (Požar v Kamniški praharni.) Iz Kamnika se nam danes poroča: Včeraj ob 1/4 na 3. uro popoldne je silen strel iz tukajšnje c. in kr. praharne preplašil mesto in okolico. Strelu je sledil velikanski oblak dima. V praharni so se po nesreči bile vžgale stope. Nekoliko pozneje je na istem mestu začelo močno goreti, v mestu je zvonilo plat zvona, in točno ob 3. uri popoldne je drug silen strel pretresel zrak! Raznesel je drugi del stop. Ljudstvo je bilo vse preplašeno. Okoli 5. ure je prišel c. in kr. stotnik iz praharne z naročilom, naj se vsa okna odpro, ker je nevarnost velika, da se vname zaloga smodnika. Zapri so prodajalnice, odprli vsa okna in obilo naroda je s otroci bežalo na prosto. Tujci so iskali vozov, da se odpeljejo proti Ljubljani. Vse mesto je v nepopisnem strahu čakalo treska; — vendar se je posrečilo, ogenj pogasiti. Razpoka je bila tako silovita, da je zunanji obcestni zid pri Bistrici poškodovan, cesta na kakih 50 korakov polna vej in strešnih delov — tudi v reki Bistrici ležijo razstreljeni deli poslopja! Pogreša se neki delavec, oče 4 ali 5 malih otročičev! Vstop v tovarno niti gosp. župana ni bil dovoljen. — To je v kratkem že četrta katastrofa. Tujci bodo zapustili mesto, ki bode valed tega imelo občutljivo gmotno škodo, kaj čuda, da je vse prebivalstvo jedino in složno v zahtevi: Proč s praharno — Kamnik naš je zaajo prelep!

— (Osobne vesti.) Upraviteljem urada za tobak in koleke v Trstu je imenovan kontrolor A. pl. Zuccoli, carinski oficijal A. Cosulich pa kontrolorjem pri istem uradu. — Stavbinski pristav gosp. Rudolf Mahnič je imenovan inženjerjem pri državnem stavbinskem uradu za Istro. — (Zrelostne izpiti) na Ljubljanski višji gimnaziji je delalo 39 osmošolcev. Ustmeni izpiti

so se vršili pod vodstvom deželnega šolskega nadzornika g. Šumana. Z odliko so naredili izpit 4 abiturijenti, z dobrim uspehom 24, 7 jih mora ponavljati izpit iz jednega predmeta, 2 sta padla za jedno leto, 2 pa sta odstopila mej ustnimi izpiti.

— (Šolska poročila.) Na c. kr. drž. višji gimnaziji Ljubljanski je bilo koncem minulega šolskega leta 644 učencev v 8 razredih, ki so, izvzemši osmi razred z 42 učenci, imeli vsi po dva oddelka. Iz Ljubljane jih je bilo 155, s Kranjske sicer 381, ostali iz družib dežel. Po narodnosti je bilo 510 Slovencev, 124 Nemcev in 10 učencev druge narodnosti, po veroizpovedanju 639 katolikov in 5 drugega veroizpovedanja. Najmlajši učenci so bili stari po 11 let, najstarejši (1) 23 let. Poučevalo je obvezne predmete 29 učnih močij, neobvezne pa 7. Napredek je bil nastopni: I. red z odliko 89 učencev, I red 405, II. red 47, III. red 17. Ponavljaln izpit sme delati 80 učencev, zaradi bolezni ponavlja izpit 6 učencev. Nemški „Jahresbericht“ prinaša na čelu znanstveni članek „Ueber den Gebrauch der Praepositionen bei M. Junianus Justinus“, von Dr. Josef Šorn. Pridejan je pregled vseh znanstvenih člankov, ki so se objavljali v letnih poročilih od l. 1850. naprej, mej katerimi je več prav zanimivih slovenskih razprav. — Povsem slovensko izvešje c. kr. državne nižje gimnazije v Ljubljani, katero je na svetlo dal ravnatelj g. Fran Wiethaler, obseza dva znanstvena članka: 1) „Argivska ravnica“, spisal S. Rutar, in 2) „O račji kugi“, spisal Jos. Hubad. Poučevalo je 13 učnih močij obvezne predmete in 6 neobvezne. Koncem šolskega leta je bilo v 4 razredih (po 2 oddelka, I. razred celo 3) 388 učencev, in sicer 74 iz Ljubljane in 290 s Kranjske sicer, ostali z raznih dežel, razun 1 Hrvata vsi Slovenci in po veri vsi katoličani. Najmlajši učenci so bili stari po 11 let, najstarejši (1) 20 let.

— (Koncert opernega pevca g. Pogačnika-Navala na Bledu.) V soboto 21. t. m. priredi naš rojak operni pevec g. Pogačnik-Naval na Bledu koncert v dvorani „Lujzine kopeji“. Čisti dohodek koncerta je namenjen za popravo poto k šumu v soteski Radolniški. Vzpored prijavimo jutri.

— (Požig in tatvina.) Iz Šant Jakoba ob Savi se nam poroča: V petek ponoči okrog 11. ure švignil je iz neke na konci vasi stoječe hiše plamen. Ljudje so na srečo še pravočasno pribiteli in ogenj pogasili. Krog 2. ure ponoči pa se zopet posveti in sedaj kar na dveh krajih. Ogenj je dvema gospodarjema uničil stanovanja. Prebivalci se skoro več ne upajo spati. Dognano je, da je v vseh treh slučajih zlobna roka zanetila ogenj, a ne ve se, kdo je požigalec. Ljudje so sicer dan poprej videli pohajkovati nekega sumnega človeka, a nihče ga ni poznal. Sedaj straži pri nas vsako noč več mož. V nedeljo, ko so bili ljudje pri maši, sta dve ženici v neki bližnji vasi slišali nekega tujca se rotiti, da bo v štirinajstih dneh gorelo. Ljudje so šli za njim, da bi ga prijeli, a tujec je nanje dvakrat iz samokrena ustrlel in ubežal. — V soboto dné 14. t. m. je v vasi Dragomelj neznan človek odnesel nekemu posestniku zjutraj, ko so bili domači na polju, živeža in raznih drugih stvari v vrednosti 70 gld. Sodi se, da je član požigalne družbe.

— (Pretepi in poboji.) Piše se nam iz Borovnice: V nedeljo je bilo pri farni cerkvi proščenje. Pri tej priložnosti so se fantje močno stekli. Nekateri fantje so napadli dva sina nekega tukajšnjega posestnika in jednemu teh prizadeli 13 ran. Ko oče to vidi, hoče svoje sine ubraniti, ali pobili so tudi njega, da je drugi dan umrl. V neki drugi gostilni so se tudi tepli tako, da je jeden fant težko ranjen in prav takisto je bilo tudi v gostilni pri pošti več krvavih glav. Dne 16. t. m. smo imeli tu kar dve komisiji.

— (Ribniška čitalnica) napravi v nedeljo dné 22. t. m. ob 2. uri popoldne skupno s tamburaškim društvom Ribniškim izlet v Ortenek, katerega se hodejo, kakor čujem, udeležili tudi mnogi gostje iz Velikih Lašč in Sodražice.

— (V c. kr. okrajni šolski svet v Črnomlju) bila sta 12. dné t. m. zastopnikom učiteljskega izvoljena za prihodnjo dobo šestih let gospoda Andrej Šest, nadučitelj v Metliki, in Fran Šetina, učitelj v Črnomlju.

— (Blagoslovljenje brizgalne.) Dne 22. t. m. ob 2. uri popoldne se bo v Starem Trgu slovesno blagoslovila brizgalna gasilnega društva v Predgradu. Ob 3. uri se začne veselica pred Turjaškim gradom v Predgradu.

— (Za zagradbo hudournikov na Ljubelju) se bode potrebovalo 7500 gld., polovica te vsote se bode pokrila iz melioracijskega zaklada, 2150 gld. da dežela koroška in 1600 gld. interesi. Ker je dotični načrt zakona že potrjen, ni nobene zapreke, da se delo skoro izvrši.

— (Naslednik dr. Posilovića.) Iz Reke se nam poroča, da je tam razširjena govorica, da utegne škofovski stol v Senju zasesti Reški glavni župnik Kajetan Bedini, znan nasprotnik Hrvatov in slovanske liturgije. Nadejamo se za trdno, da je ta govorica le „pium desiderium“ izvestnih krogov in da Senjska škofija dobi v vsakem oziru vrednega naslednika dr. Posilovića.

— (Razpisane službe.) Pri železniškem prometnem vodstvu v Beljaku je razpisanih več služb, do katerih imajo v smislu zakona z l. 1872. pravico doslužni podčastniki. Te službe so: Jedna ali dve uradniški (kancelijski) s plačo 500 gld. in 120 gld. za stanovanje, jedna poduradniška (500 gl. in 80 gl.) 6 nadzornikov vozov (400 gl. in 60 gl.), 14 sprovodnikov za tovarne vlake (350 gold. in 48 gld.), 4 čuvaji (24 gld. na mesec in letnih 40 gl. za stanovanje), 11 čuvajev pri menjalnicah rels (istotako). Prosilci ne smejo biti stari nad 45 let in morajo znati nemški in za službovanje na Kranjskem tudi slovenski. Prošnje je poslati s potrebnimi spričevali obratnemu vodstvu drž. železnic v Beljaku.

Slovenci in Slovenke! ne zabite  
družbe sv. Cirila in Metoda!

## Razne vesti.

\* (Velika sokolska slavnost) galskih sokolskih društev se je vršila v nedeljo v Lvovu. Udeležilo se je te slavnosti 45 galskih društev in okoli 3000 telovadcev. V areni na razstavinemu prostoru je bila velika javna telovadba. Češki Sokoli se slavnosti niso udeležili, ker jih Poljaki, ki vabijo Nemce in Madjare, menda celo niso povabili. Čehi so se zamerili Poljakom pred dvema leti, ker so kot Slovani se bratili v Levovu ne samo s Poljaki, nego tudi z Malorusi. To pa je nekatere fanatične Poljake bodilo v oči in zdaj so se osvetili. Tako vsi poročajo nemški listi, prijatelji Poljakov.

\* (Prof. Hyrtl.) Čegar smrt smo omenili, rodil se je leta 1811 v Eisenstadtu na Ogerskem. Medicino je študiral na Dunaji in bil 1833 l. imenovan prosekterjem na tamošnji univerzi. Od leta 1837—1845 je bil profesor anatomije v Pragi, od 1845. do 1874 l. pa na Dunaji. Njegovo poglavitno znanstveno delo „Anatomija človeka“ je prevedeno skoro v vse jezike. L. 1874 stopil je v pokoj in živel oda hdb blizu Dunaja.

\* (Carjev venec) Izmej vseh vencev pri pogrebu Carnotovem je bil venec ruskega carja največji in najdragocenejši. Meril je 4½ metre v presežku in je bilo treba 12 korenjakov, da so ga spravili v Eizejsko palačo. Veljal je 8000 frankov. Baron Rothschildov venec je meril samo 3 metre v presežku in veljal 5500 frankov, venec angleške kraljice 4000 frankov in italijanskega kralja 3000 frankov.

\* (Desetleten samomorilec) V Pragi se je obesil desetleten deček Fran Bhuslav, ker ga je njegov oče, ki je kočijaž, kaznoval zaradi slabega šolskega spričevala. Sprideni deček je rekel nekemu tovarišu, da si bode končal življenje. Komaj so odšli roditelji iz hiše, izvršil je svoj sklep in je bil že mrtev, ko je prišla neka sosedinja.

## Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“, glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“, ima v št. 14 to-le vsebino: M. Mlakar: Kako postopaj učitelj v prvem šolskem letu, da dobé otroci dobro podlago v branji in pisanji? — L. Lavtar: Fitzga; — E. Lah: Avstrijsko šolstvo v l. 1890. s posebnim ozirom na Kranjsko; — Ukazi in odredbe šolskih oblastev; — Književnost; — Listek; — Naši dopisi; — Društveni vestnik; — Vestnik; — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— „Vienac“ ima v št. 28 to-le vsebino: Biedna ljubav, pesem, zložil dr. Avgust Harambašić; — Radmilović, povest, spisal Ksaver Šandor Gjal-ski; — Horacijeva poslanica Avgustu, preložil D. Pavlinić; — Od Zagreba do mora; — Iz najnovije srpske književnosti; — Seljački ustanak u Krasiću god. 1830; — Listak; — Sliki: Novomjesto u Kranjskoj; — Sadi-Carnot.

— Hrvatska Davorija (S Velebita klik se ori) se zove nova skladba za moški zbor s spremljevanjem orkestra ali glasovira, katero je ravnokar izdal plodni in marljivi naš rojak F. S. Vilhar.

Na poslednjem koncertu akad. društva „Zastava“, kateremu je poklonil skladatelj to svojo najnovejšo skladbo, je dosegla upravo senzacionalen uspeh in bode gotovo postala jedna najpriljubljenejših točk pevskih zborov. Spremljevanje na glasoviru je urejeno tako, da se skladba svira lahko tudi samo na glasoviru. Izdaje je v ukusni ročni obliki in se dobiva skladba (op. 177) po 50 kr. pri knjigarih in pri skladatelju, Gajeva ulica št. 18 v Zagrebu. Pri tej priliki opozarjamo še jedenkrat na izbornu Vilharjevo zbirko „Hrvatska Lira“.

## Brzobjavke.

Dunaj 19. julija. Državne note po 1 gld. začele se bodo dne 1. avgusta jemati iz prometa.

Budimpešta 19. julija. Govorica, da je hrvatski ban podal ostavko in da je neče umakniti, se vzdržuje, zlasti ker vladni listi nič ne ugovarjajo. Kot bodoči ban se imenuje veliki župan Virovitiški grof Teodor Pejačević.

Peterburg 19. julija. Lastniki ruskih nafta-virov so bili ponudili ameriškim konkurentom kartel, ker pa so ti ponudbo odklonili, so ruski producenti sklenili začeti najodločnejši boj zoper ameriško konkurenco. Cena petroleju se utegne izdatno znižati.

Rim 19. julija. Danes se je začela kazenska razprava proti anarhistu Pavlu Legi, ki je poskusil Crispija umoriti. Razprava utegne biti še danes končana.

Pariz 19. julija. Bivši italijanski minister, poslanec Bonghi, načelnik društva za do-sego francosko-italijanske zveze, je bil prišel sem in se predstavil predsedniku Casimir-Perrierju. Danes javljajo vsi listi, da je Bonghi na podlagi svojega pogovora s Casimir-Perrierom izjavil, da po njegovi sodbi želi Casimir-Perrier, da bi se Italija in Francija porazumeli.

Pariz 19. julija. Poslanska zbornica je končala generalno debato o zakonu zoper anarhiste in z 289 proti 162 glasom sklenila, da je začeti specijalno razpravo.

Bruselj 19. julija. Mnogozasledovanega anarhista, imenovanega baron Sternberg, ki je v tukajšnjih anarhističnih krogih igral znamenito ulogo, je srbska policija v Nišu ujela.

Lüttich 19. julija. Pred stanovanjem tukajšnjega župana je razpočila dinamitna bomba in prouzročila precej materijelne škode.

Carigrad 19. julija. Sinoči se je potres ponovil, a bil je le neznaten in je trajal komaj nekaj sekund.

London 19. julija. „Times“ javlja iz Maroka, da so razni dostojanstveniki se pripravljali, umoriti ali odstraniti sultana, da pa se je zarota pravočasno zasledila. Na čelu zarote sta bila bivši veliki vezir in bivši vojni minister.

## Narodno-gospodarske stvari.

Izvoz v Nemčijo. C. kr. trgovinsko ministerstvo je sledeče naznanilo tukajšnji trgovski in obrtniški zbornici: „Povodom carinskega boja, nastalega mej Nemčijo in Španijo, je ces. nemška vlada na blago, dohajajoče iz Španije in španskih naselbin, naložila carinsko priklado. Ta naredba vpliva v toliko na naše izvozne razmere v Nemčijo, ker zahteva Nemčija, da se mora za predmete spodaj označene doprinesiti spričevalo, da izvira blago res iz Avstro-Ogerske. Dotični predmeti so nastopni: 1) Vsake vrste surovo železo; 2) les, pušpanov, cedrov, kosov, ebenovina; 3) surova probkovina (Korkholz); 4) probkovi zamaški; probkovi podplati, probkove rezbarije; 5) polpreja, ostrojene pa še ne pobarvane ovčje kože; 6) vsake vrste žganje, tudi arak, rum itd. (razun likerjev) v sodčkih, steklenicah, vrčih in drugih posodah; 7) vino in mošt, razun penečih vin; 8) vsake vrste ribe; 9) žafran; 10) med, 11) kava, surova; 12) Kakao v zrnih, surov; 13) sol; 14) tobačno listje; 15) smodke in smodčice; 16) vsake vrste sladkor; 17) kokosovo in palmovo olje; 18) ribja mast, ribje olje; 19) čebelni vosek. Pri drugih predmetih za izvoz iz Avstro-Ogerske v Nemčijo ni treba doprinesiti spričevala. — Pri navedenih predmetih je treba dokazati, da blago izvira od drugod in ne iz Španije ali španskih naselbin. To dokazilo se lahko doprinese raznim potom, da se predlože fakture, vojni listi, trgovske korespondence itd.; konzulsko spričevalo o izviru ni propisano.“ — O tem se interesovani krogi obveščajo s to pripomnjo, da se v trgovsko-politiških razmerah mej Avstro-Ogersko in Španijo ni ničesar spremenilo in da so iste vravnane še nadalje na podlagi največjih ugodnosti.

## Poslano.

Raznesla se je govorica, da sem jaz podpisani Janez Petelin, p. d. Rut, posestnik iz Notranjih Goric št. 45, bil takrat navzočen, ko je moj sin po nesreči z revolverjem zadel in nekoliko a prav neznatno poškodil Janeza Roglja. Dotični hudobni jeziki so me tudi ovadili državnemu pravdnistvu in uradna „Laibacher Zeitung“ je to natisnila. Izjavljam na tem mestu, da je dotična govorica iz trte izvita in od konca do kraja grda laž, o čemur se lahko vsakdo prepriča pri c. kr. deželnem sodišču, ki je začeto preiskavo proti meni ustavilo, ker se je izkazala moja popolna nedolžnost.

V Notranjih Goricah, dne 17. julija 1894.

**Janez Petelin,**

(775) posestnik v Notranjih Goricah št. 45.

## Meteorološko poročilo.

| Dan        | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura | Ve-trovi | Nebo  | Mo-krina v mm. |
|------------|----------------|------------------------|-------------|----------|-------|----------------|
| 18. julija | 7. zjutraj     | 734.1 mm.              | 15.6° C     | brevz.   | jasno |                |
|            | 2. popol.      | 731.9 mm.              | 16.2° C     | sl. vzh. | jasno | 0.00 mm.       |
|            | 9. zvečer      | 730.4 mm.              | 19.8° C     | sl. vzh. | jasno |                |

Srednja temperatura 20.5°, za 1.1° nad normalom.

Št. 4324.

## Razglas.

(783--2)

Kranjski deželni odbor razpisuje **javen natečaj** za pripravo in pokladanje podov iz hrastovih deščic (eichene Brettelböden) v novi deželni bolnici.

Pripraviti in položiti je 4910 m<sup>2</sup> podov iz hrastovih deščic brez surovih spodnjih podov za proračunjeni znesek 13.257 gld. Delo se odda ali za vse oddelke skupaj jednemu samemu podjetniku ali pa po posameznih paviljonih razdeljeno več podjetnikom. Zategadelj se vzprejemajo ponudbe ne samo za vse paviljone skupaj, ampak tudi za posamezne oddelke posebej.

Z znankami za 50 kr. kočkované, zapечатene in na zavitku z napisom: „Ponudba za pripravo in pokladanje podov iz hrastovih deščic v novi deželni bolnici.“

Prepisane ponudbe je vložiti najkasneje do

**28. julija t. l.**

do 12. ure popoldne pri kranjskem deželnem odboru. Priložena jim mora biti 5% proračunjenih stroškov znošajoča jamščina ali pa deželne blagajnice položni list o nje vplačilu.

Do navedenega roka so v pisarni stavbinskega vodstva ponudnikom na ogled splošni in podrobni pogoji o oddaji razpisane dela ter tudi dotične mere, proračuni, načrti in natančnejše določbe o ponudbi.

Kranjski deželni odbor sme popolnoma svobodno izbrati ponudnike, kakor tudi eventualno odkloniti vse ponudbe in razpisati nov natečaj.

**Kranjski deželni odbor**

v Ljubljani, dne 17. julija 1894.

## Dunajska borza

dne 19. julija t. l.

|                                            |     |      |        |     |
|--------------------------------------------|-----|------|--------|-----|
| Skupni državni dolg v notah . . . . .      | 98  | gld. | 45     | kr. |
| Skupni državni dolg v srebru . . . . .     | 98  | "    | 40     | "   |
| Avstrijska zlatna renta . . . . .          | 122 | "    | 25     | "   |
| Avstrijska krona renta 4% . . . . .        | 97  | "    | 80     | "   |
| Ogerska zlatna renta 4% . . . . .          | 121 | "    | 45     | "   |
| Ogerska krona renta 4% . . . . .           | 96  | "    | 25     | "   |
| Avstro-ogerske bančne delnice . . . . .    | 996 | "    | —      | "   |
| Kreditne delnice . . . . .                 | 354 | "    | 50     | "   |
| London vista . . . . .                     | 124 | "    | 55     | "   |
| Nemški drž. bankovci za 100 mark . . . . . | 61  | "    | 07 1/2 | "   |
| 20 mark . . . . .                          | 12  | "    | 21     | "   |
| 20 frankov . . . . .                       | 9   | "    | 90     | "   |
| Italijanski bankovci . . . . .             | 44  | "    | 10     | "   |
| C. kr. cekini . . . . .                    | 5   | "    | 90     | "   |

## Učenca

vzprejemem v trgovino mnogovrstnega blaga.  
**Ferdinand Hlebs v Kranji.**

(773--2)

## Mlin

s štirimi kamni, stopami in žago  
oddaja v Št. Rupertu na Dolenjskem na 3 leta v  
najem go-pa **Sofija Skedi**, odvetnika vdova v  
Novem mestu. (782--2)

## Gostilna

na sv. Petra cesti št. 5  
v Ljubljani se odda z  
dnem 1. novembrom  
1894. l. — Več se izve  
ravno tam v pekariji.

## Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v  
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-  
ljani za 2 minuti naprej.

### Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Karlova vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.  
Ob 6. uri 7 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.  
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.  
Ob 11. uri 41 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.  
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.  
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlova vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.  
Ob 6. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

### Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Geneva, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.  
Ob 8. uri 6 min. zjutraj osebni vlak iz Novega mesta, Kočevja.  
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneva, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiža.  
Ob 12. uri 46 min. popoldne osebni vlak iz Novega mesta, Kočevja.  
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.  
Ob 8. uri 34 min. zvečer osebni vlak iz Novega Mesta, Kočevja.  
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstettene iz Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

### Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.  
" 8. " 05 " popoldne " " "  
" 9. " 50 " zvečer " " "  
" 10. " 10 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

### Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.  
" 11. " 15 " dopoldne " " "  
" 6. " 30 " zvečer " " "  
" 9. " 55 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.) (4--161)

## Javna zahvala

s katero se najtopleje zahvaljujem vsem prijateljem, znancom in sorodnikom, ki so mojega jedinega in nepozabnega sinka

**JULIJA ROSINO**

učenca I. razreda c. kr. vadnice v Ljubljani

do hladnega groba spremili in njegovo krsto s krasnimi vencami okitili; ravno tako se zahvaljujem meščanom glavnega mesta Ljubljane, zlasti pa blagorodnemu gospodu Epichu, učitelju na c. kr. vadnici, ki so milega mi sinka iz hiše žalosti na Poljanah do Ljubljanskega kolodvora spremili.

Iskreno zahvaljujem tudi velečastnega gospoda M. Bulovca, kateheta, ki je ljubljenega mi sinka v njegovi težki boleznini večkrat obiskoval in mu z iepimi tolažilnimi besedami olajšal njegovo bol.

Dalje bodi izrečena tudi srčna zahvala velečastni duhovščini in učiteljskemu osebju Starotrškemu, ki je s šolsko mladino pričakovalo pred šolskim poslopjem nepozabnega mi rajnika ter istega spremilo do zadnjega počivališča.

Zahvaljujem se vsem ob enem in vsem onim, ki so mi bodisi osobno, bodisi pisмено izjavili sožalje, — ker so mi s temi izjavami sočutja mojo bridko in težko bol vsaj deloma ublažili.

V Pudobu, dne 17. julija 1894.

(786)

Žaluoja Jerica ud. Rosina.

# Pivovarna bratov Koslerjev v Ljubljani

priporoča svoja

priznana izborna in najboljše uležana piva

katera so bila pri

mejnarodni razstavi živil na Dunaju 1894. leta

**z zlato svetinjo**

odlikovana

kakor

**uležana, marčna in izvozna piva**

in

**piva v steklenicah**

z zagotovilom točne in najsolidnejše postrežbe.

(680--8)